

RECHTSPRAAK

Administratief medewerker op staande voet ontslagen wegens fraude. Werknemer dient schade (€ 318.217,01) aan werkgever te vergoeden op grond van onrechtmatige daad. Werknemer was ondanks gokverslaving voldoende in staat zijn wil in vrijheid te bepalen.

Feiten

Werknemer is op 18 juli 2005 bij Spandex Benelux B.V. (hierna: Spandex) in dienst getreden in de functie van administratief medewerker. In die functie hield hij zich bezig met de crediteurenadministratie. Op 11 september 2020 heeft de controller van Spandex onregelmatigheden in de financiële administratie geconstateerd. Naar aanleiding hiervan heeft Spandex Hoffmann Bedrijfsrecherche B.V. (hierna: Hoffmann) opdracht gegeven om een onafhankelijk onderzoek in te stellen naar het bestaan en de omvang van de geconstateerde fraude. Spandex heeft werknemer hangende het onderzoek van Hoffmann op 14 september 2020 op non-actief gesteld. Op 15 september 2020 heeft er een gesprek plaatsgevonden tussen werknemer en twee medewerkers van Hoffmann. Tijdens dit gesprek heeft werknemer erkend dat hij op grote schaal heeft gefraudeerd en diefstal heeft gepleegd. Van dit gesprek is een verslag opgesteld. Spandex heeft werknemer hierop op 15 september 2020 op staande voet ontslagen. Spandex heeft op 18 september 2020 conservatoir derdenbeslag gelegd op de tegoeden op de bankrekening van werknemer en op onroerende zaken. Partijen twisten over de vraag of werknemer is gehouden de schade te vergoeden.

Oordeel

Werknemer erkent dat sprake is van fraude en onrechtmatig handelen en betwist niet dat Spandex daardoor schade heeft geleden. Wel betwist hij dat het onrechtmatig handelen hem kan worden toegerekend. Volgens werknemer is bij hem sprake is van een zodanige gokverslaving dat zijn denken, willen, oordelen en doelgericht handelen daardoor zo ingrijpend werden beïnvloed, dat zijn handelen niet of in verminderde mate aan hem kan worden toegerekend, omdat zijn stoornis/verslaving dat handelen in overwegende mate beheerst. Naar het oordeel van de kantonrechter kan er sprake zijn van een zodanige verslaving dat iemands denken, voelen, willen, oordelen en doelgericht handelen zo ingrijpend worden beïnvloed, dat betrokkene zijn handelen niet kan worden toegerekend, omdat zijn stoornis dat handelen in overwegende mate beheerst. Daarvoor is echter wel vereist dat de verslaving gepaard gaat met of voortvloeit uit (andere) psychische stoornissen, waardoor betrokkene niet meer in staat moet worden geacht zijn wil in vrijheid te bepalen (ECLI:NL:GHARL:2013:BZ4789). Dat er bij werknemer de afgelopen jaren sprake is geweest

van een ernstige vorm van gokverslaving impliceert niet, althans niet zonder meer, dat hij niet in staat zou zijn geweest om zijn wil in vrijheid te bepalen. Werknemer heeft dit verweer ook niet nader onderbouwd. Dat er naast de gokverslaving sprake was van psychische stoornissen als hiervoor bedoeld is voorts niet gesteld, laat staan dat dit aannemelijk is gemaakt. Daar komt bij dat werknemer gedurende langere tijd welbewust en geraffineerd te werk is gegaan. Uit het gespreksverslag van Hoffmann blijkt voorts dat werknemer zelf heeft verklaard dat hij begon met frauderen omdat hij, in zijn optiek ten onrechte, geen bonus uitgekeerd kreeg. Het van Spandex gestolen geld is voorts tevens gebruikt voor cadeautjes aan zijn toenmalige vrouw en het opknappen van de voormalige echtelijke woning. Nadat werknemer op 11 september 2020 door de controller met de onregelmatigheden werd geconfronteerd heeft hij op 12 en 13 september 2020 nog getracht zijn rekening leeg te halen door tweemaal € 1.000 te pinnen en € 3.500,26 naar de bankrekening van zijn zoon over te maken. Het verweer van werknemer gaat dus niet op. Nu het onrechtmatig handelen voor het overige niet wordt betwist, wordt de verzochte verklaring voor recht toegewezen. Spandex verzoekt de veroordeling van werknemer tot betaling van een bedrag van € 318.217,01 ter vergoeding van de door haar als gevolg van het onrechtmatig handelen van werknemer geleden schade. Werknemer erkent voornoemd bedrag aan schade, zodat het verzoek voor toewijzing gereed ligt. Op het moment dat Spandex Hoffmann heeft ingeschakeld wist zij, vanwege de functie van werknemer, alleen dat het waarschijnlijk werknemer was die geld had ontvreemd, maar had zij geen idee over de methode, omvang en duur van de gepleegde fraude. De kantonrechter acht het redelijk dat Spandex een onafhankelijk bureau heeft ingeschakeld om onderzoek naar het handelen van werknemer te doen. Uit dit onderzoek volgt ook dat de frauduleuze handelwijze van werknemer niet eenvoudig te ontdekken was en ook het onderzoek naar de omvang van de schade heeft enige tijd geduurd. De kantonrechter is van oordeel dat de kosten voldoende zijn onderbouwd. Spandex heeft een factuur in het geding gebracht die ziet op de periode direct na de ontdekking van de fraude, werknemer erkent ook dat hij met Hoffmann heeft gesproken over de fraude en uit de processtukken blijkt dat Hoffmann hier een verslag van heeft opgemaakt. De hoogte van de kosten komt de kantonrechter voorts niet onrechtmatig voor. Nu onbetwist vaststaat dat Spandex de btw over de factuur van Hoffmann kan verrekenen, zal bedoelde schade worden toegewezen tot een bedrag van € 3.994,52. De beslagkosten van € 245,35 worden ook toegewezen. Nu onbetwist vast staat dat Spandex werknemer terecht op staande voet heeft ontslagen en laatstgenoemd bedrag niet langer is betwist, wordt de gefixeerde schadevergoeding van € 2.666,86 bruto toegewezen.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 16-07-2021

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2021:4313

Zaaknummer: 9331951

Rechters: C.J.M. Hendriks

Advocaten: G.C.G. Metz en K. Hoesenie

Wetsartikelen: 6:162 BW en 7:677 lid 2 BW